

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Lukáš 2:51 I sestoupil s nimi, přišel do Nazareta a byl jim poddán [poslušný – B21]. Jeho matka pečlivě uchovávala všechna slova [to všechno – B21] ve svém srdci.

Jesus did not ignore His relation to His earthly parents. From Jerusalem He returned home with them, and aided them in their life of toil. He hid in His own heart the mystery of His mission, waiting submissively for the appointed time for Him to enter upon His work. For eighteen years after He had recognized that He was the Son of God, He acknowledged the tie that bound Him to the home at Nazareth, and performed the duties of a son, a brother, a friend, and a citizen. DA 82.1

DA – Touha věků 82.1 Ježíš neodmítal svůj vztah k pozemským rodičům. Vrátil se s nimi domů a dál jim pomáhal v těžké práci. Tajemství svého poslání uchovával ve svém srdci a pokorně čekal na určený čas, aby se mohl pustit do díla. Od chvíle, kdy si uvědomil, že je Božím Synem, ještě osmnáct let uznával pouto, jež Ho spojovalo s domovem v Nazaretu a plnil povinnosti syna, bratra, přítele a občana. (srv. TV 48.6)

As He grew older, God opened to Him more and more of the great work before Him. But notwithstanding His knowledge of this, He assumed no airs of superiority. Never did He by disrespect cause His parents pain or anxiety. He delighted to honor and obey them. Although He was not ignorant of His great mission, He consulted their wishes, and submitted to their authority. 5BC 1117.7

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1117.7 Jak se stával starším, Bůh mu stále více odkrýval velké dílo, které Ho čekalo. Přesto se nad ostatní nepovyšoval. Svým rodičům nikdy nezpůsobil bolest nebo úzkost nějakou neúctou či nezdvořilostí. Těšilo Jej, že je může ctít a poslouchat je. Přestože věděl o svém poslání, bral ohled na jejich přání a podřizoval se jejich autoritě.

From the time when the parents of Jesus found Him in the temple, His course of action was a mystery to them. He would not enter into controversy, yet His example was a constant lesson. He seemed as one who was set apart. His hours of happiness were found when alone with nature and with God. Whenever it was His privilege, He turned aside from the scene of His labor, to go into the fields, to meditate in the green valleys, to hold communion with God on the mountainside or amid the trees of the forest. The early morning often found Him in some secluded place, meditating, searching the Scriptures, or in prayer. From these quiet hours He would return to His home to take up His duties again, and to give an example of patient toil. DA 89.6

DA – Touha věků 89.6 Od chvíle, kdy Josef s Marií našli Ježíše v chrámě, bylo pro ně Jeho jednání záhadou. Nepouštěl se do sporů, ale šel vždy a ve všem příkladem. Zdálo se, že je oddělený, jiný než ostatní. Nejšťastnější chvíle prožíval, když byl sám v přírodě a s Bohem. Ve chvílích volna odcházel z místa, kde pracoval, do polí, zelených údolí, na svahy hor či do lesů, a tam přemýšlel o Bohu a rozmlouval s Ním. Rozednívání Jej často zastihlo na odlehlém místě při rozjímání, modlitbě nebo četbě Písma. Potom se zase vracel domů ke svým povinnostem a znovu se s příkladnou trpělivostí pouštěl do práce. (srv. TV 54.5)

Jesus lived in a peasant's home, and faithfully and cheerfully acted His part in bearing the burdens of the household. He had been the Commander of heaven, and angels had delighted to fulfill His word; now He was a willing servant, a loving, obedient son. He learned a trade, and with His own hands worked in the carpenter's shop with Joseph. In the simple garb of a common laborer He walked the streets of the little town, going to and returning from His humble work. He did not employ His divine power to lessen His burdens or to lighten His toil. DA 72.3

DA – Touha věků 72.3 Ježíš vyrůstal ve venkovské rodině. Spolehlivě a rád plnil všechny své domácí povinnosti. On — vládce nebes, jemuž se s radostí podřizovali andělé, se stal ochotným služebníkem a milujícím a poslušným synem. Vyučil se řemeslu a vlastníma rukama pracoval s Josefem v tesařské dílně. Do práce i z práce chodil ulicemi města v obyčejném oděvu, jaký tehdy nosili všichni dělníci. Nikdy nepoužil svou božskou moc k tomu, aby si ulehčil svůj úděl nebo usnadnil práci. (srv. TV 42.6)

As Jesus worked in childhood and youth, mind and body were developed. He did not use His physical powers recklessly, but in such a way as to keep them in health, that He might do the best work in every line. He was not willing to be defective, even in the handling of tools. He was perfect as a workman, as He was perfect in character. By His own example He taught that it is our duty to be industrious, that our work should be performed with exactness and thoroughness, and that such labor is honorable. The exercise that teaches the hands to be useful and trains the young to bear their share of life's burdens gives physical strength, and develops every faculty. All should find something to do that will be beneficial to themselves and helpful to others. God appointed work as a blessing, and only the diligent worker finds the true glory and joy of life. The approval of God rests with loving assurance upon children and youth who cheerfully take their part in the duties of the household, sharing the burdens of father and mother. Such children will go out from the home to be useful members of society. DA 72.4

DA – Touha věků 72.4 Práce v dětství a mládí přispěla k rozvoji Jeho tělesných i duševních schopností. Nikdy neplýtvat silami, ale používal je uvážene a dbal na to, aby si uchoval zdraví a mohl všechno dělat co nejlépe. Nechtěl si ublížit nebo něco rozbít, a proto ani s náradím nezacházel ledabyle. Byl stejně dokonalý v charakteru jako v práci. Na svém vlastním životě nám ukázal, že pracovitost je naší povinností a že všechno máme dělat pečlivě a svědomitě, neboť jen důkladná práce si zaslouží uznání. Výchova, jež vede mladé lidi k užitečné práci a učí je nést jejich životní úděl, je posiluje a přispívá k rozvoji jejich schopností. Každý by si měl najít nějakou činnost, která by byla přínosem pro něj samotného a zároveň užitečná pro druhé. Bůh určil, že práce má být pro člověka požehnáním. Skutečnou radost a potěšení ze života může mít jen ten, kdo je pilný a pečlivý. Bůh láskyplně pohlíží na děti a mladé lidi, kteří rádi plní své domácí povinnosti a pomáhají rodičům. Takové děti budou jednou k prospěchu celé společnosti. (srv. TV 42.7-43.1)

Přísluví 22:6 [Vyuč chlapce na počátku jeho cesty, neodvrátí se od ní, ani když zestárne.](#)

Jesus carried into His labor cheerfulness and tact. It requires much patience and spirituality to bring Bible religion into the home life and into the workshop, to bear the strain of worldly business, and yet keep the eye single to the glory of God. This is where Christ was a helper. He was never so full of worldly care as to have no time or thought for heavenly things. Often He expressed the gladness of His heart by singing psalms and heavenly songs. Often the dwellers in Nazareth heard His voice raised in praise and thanksgiving to God. He held communion with heaven in song; and as His companions complained of weariness from labor, they were cheered by the sweet melody from His lips. His praise seemed to

banish the evil angels, and, like incense, fill the place with fragrance. The minds of His hearers were carried away from their earthly exile, to the heavenly home. DA 73.3

DA – Touha věků 73.3 Ježíš pracoval s radostí a citem. Žít podle biblických zásad doma i v zaměstnání, nést tíhu světských starostí a neztrácet přitom ze zřetele Boží slávu vyžaduje velkou trpělivost a duchovní sílu. Kristus lidem v tomto směru velmi pomáhal. Nikdy se nenechal zcela pohltit světskými záležitostmi, ale vždy si našel čas na přemýšlení o nebeských věcech. Aby vyjádřil radost v srdci, často zpíval žalmy a jiné duchovní písně. Obyvatelé Nazareta slýchávali, jak chválí Boha a jak Mu vyjadřuje vděčnost. Zpěvem udržoval společenství s nebem, a když si Jeho spolupracovníci stěžovali na únavu z práce, rozveselil je nějakou líbeznou melodií. Jeho chvalozpěvy jako by zaháněly zlé anděly a jako kadidlo kolem sebe šířily příjemnou vůni. Myšlenky posluchačů se odpoutávaly od pozemského vyhnání a starostí a nechávaly se unášet k nebeskému domovu. (srv. TV 43.4)

Jesus was the fountain of healing mercy for the world; and through all those secluded years at Nazareth, His life flowed out in currents of sympathy and tenderness. The aged, the sorrowing, and the sin-burdened, the children at play in their innocent joy, the little creatures of the groves, the patient beasts of burden, —all were happier for His presence. He whose word of power upheld the worlds would stoop to relieve a wounded bird. There was nothing beneath His notice, nothing to which He disdained to minister. DA 74.1

DA – Touha věků 74.1 Ježíš byl pro svět zdrojem uzdravující milosti a Jeho život v zapadlém Nazaretu byl plný soucitu a něžné lásky. Staří, trpící, hříchem obtížení lidé, hravé děti, lesní zvěř i tažný dobytek — všichni se v Jeho přítomnosti cítili šťastnější. Ten, jehož slovo je tak mocné, že udržuje světy v chodu, by se neváhal sklonit k raněnému ptáčku, aby mu ulevil. Nebylo nic, co by Kristu nestálo za povšimnutí, neexistoval nikdo, komu by se zdráhal posloužit. (srv. TV 43.5)

Thus as He grew in wisdom and stature, Jesus increased in favor with God and man. He drew the sympathy of all hearts by showing Himself capable of sympathizing with all. The atmosphere of hope and courage that surrounded Him made Him a blessing in every home. And often in the synagogue on the Sabbath day He was called upon to read the lesson from the prophets, and the hearts of the hearers thrilled as a new light shone out from the familiar words of the sacred text. DA 74.2

DA – Touha věků 74.2 Ježíš rostl v moudrosti a síle a získával si stále větší přízeň Boha i lidí. Dokázal soucítit s každým člověkem, a lidé Ho proto měli rádi. Pro každý dům, do kterého vešel, byl požehnáním, přinášel naději a povzbuzení. Často býval v sobotu v synagoze vyzván, aby četl z prorockých spisů. Když z důvěrně známých textů z Písma zazářilo nové světlo, srdce posluchačů vždy poskočilo radostí. (srv. TV 43.6)

Yet Jesus shunned display. During all the years of His stay in Nazareth, He made no exhibition of His miraculous power. He sought no high position and assumed no titles. His quiet and simple life, and even the silence of the Scriptures concerning His early years, teach an important lesson. The more quiet and simple the life of the child, —the more free from artificial excitement, and the more in harmony with nature, —the more favorable is it to physical and mental vigor and to spiritual strength. DA 74.3

DA – Touha věků 74.3 Ježíš však nadále zůstával stranou. Po celé ty roky svého pobytu v Nazaretu neukázal svou zázračnou moc a nevykonal žádný zázrak. Neusiloval o nějaké vysoké postavení, nenárokoval si žádné tituly. Z Jeho prostého a tichého života i z mlčení Písma o Jeho dětství si můžeme vzít velké ponaučení. Čím klidnější a skromnější je život dítěte, čím méně je v něm nepřírozených vzruchů a čím více je v souladu s přírodou, tím lépe se rozvíjí jeho tělesná a duševní zdatnost, psychická odolnost i duchovní síla. (srv. TV 44.1)

Jesus is our example.... And every youth who follows Christ's example of faithfulness and obedience in His lowly home may claim those words spoken of Him by the Father through the Holy Spirit, "Behold My Servant, whom I uphold; Mine Elect, in whom My soul delighteth." Isaiah 42:1. DA 74.4

DA – Touha věků 74.4 Ježíš je naším příkladem.... Na každého mladého člověka, který následuje Kristův příklad věrnosti a poslušnosti v Jeho skromném domově, se vztahují Boží slova, která o Ném pronesl Otec skrze Ducha svatého: **Izajáš 42,1 (parafráze)** "Hle, můj služebník, kterého podpírám, můj vyvolený, v němž mám zalíbení." (srv. TV 44.2)